



EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

---

*Dokument zasedanja*

---

30. 3. 2011

B7-0232/2011

## **PREDLOG RESOLUCIJE**

ob zaključku razprave o izjavah Sveta in Komisije

v skladu s členom 110(2) poslovnika

o četrti konferenci Združenih narodov o najmanj razvitih državah

**Thijs Berman, Michael Cashman, Corina Crețu, Patrice Tirolien**  
v imenu skupine S&D

RE\862797SL.doc

PE459.768v01-00

**SL**

*Združena v raznolikosti*

**SL**

**Resolucija Evropskega parlamenta o četrti konferenci Združenih narodov o najmanj razvitih državah**

*Evropski parlament,*

- ob upoštevanju sklepa generalne skupščine ZN iz leta 2008 o sklicu četrte konference o najmanj razvitih državah, ki bo potekala od 9. do 13. maja 2011 v Istanbulu,
  - ob upoštevanju bruseljskega akcijskega programa za najmanj razvite države za desetletje 2001–2010, sprejetega na tretji konferenci ZN o najmanj razvitih državah v Bruslju leta 2001, katerega cilj je zmanjšati skrajno revščino in lakoto z usmerjenimi ukrepi in povezanimi področji, pa tudi spodbujanje trajnostnega razvoja,
  - ob upoštevanju razvojnih ciljev tisočletja (2000–2015), katerih cilj je zmanjšati revščino za polovico do leta 2015,
  - ob upoštevanju izidov srečanja ZN na visoki ravni na temo razvojnih ciljev tisočletja, ki je potekalo septembra 2010,
  - ob upoštevanju pobude za zelo zadolžene države,
  - ob upoštevanju svoje resolucije o rastočih cenah hrane z dne 9. februarja 2011,
  - ob upoštevanju pobude EU „vse, razen orožja“,
  - ob upoštevanju pravil o poreklu v okviru splošnega sistema preferencialov EU z dne 1. januarja 2011,
  - ob upoštevanju člena 110(2) svojega poslovnika,
- A. ker se je število najmanj razvitih držav od leta 1971 podvojilo in ker je trenutno kar 48 držav mogoče označiti za najrevnejše in najšibkejše člene mednarodne skupnosti; ker sta v zadnjem desetletju skupino najmanj razvitih zapustili le dve državi, Zelenortski otoki in Maldivi,
- B. ker so najmanj razvite države najbolj izpostavljene tako notranjim kot zunanjim pretresom, kot so finančna kriza, motnje v preskrbi s hrano, podnebne spremembe in energetska kriza, ki še poslabšujejo njihov položaj,
- C. ker trenutno 78 % prebivalcev najmanj razvitih držav živi z manj kot 1,25 USD dnevno,
- D. ker kljub spremembam na bolje v najmanj razvitih državah bruseljski akcijski program še ni dokončan, mednarodna skupnost pa ni izpolnila zaveze, da bo uresničila priporočila iz tega programa,
- E. ker se je uradna razvojna pomoč sicer občutno povečala, vendar njen obseg ostaja precej

pod ciljem, opredeljenim v bruseljskem akcijskem programu, večina najmanj razvitih držav pa se še vedno sooča s skrajno revščino, pomanjkanjem infrastruktur in proizvodnih zmogljivosti ter vse večjim številom brezposelnih,

- F. ker bo četrta konferenca o najmanj razvitih državah izčrpno ocenila izvajanje bruseljskega akcijskega programa in sprejela nov akcijski program za obdobje 2011–2020; ker bo prav tako opredelila izzive, s katerimi se bodo najmanj razvite države soočale v naslednjem desetletju, in potrebne ukrepe,
  - G. ker bo četrta konferenca o najmanj razvitih državah obnovila svetovno zavezo partnerstvu, katerega namen je zadostiti potrebam najmanj razvitih držav; ker priprave na četrto konferenco ZN o najmanj razvitih državah zajemajo nacionalne posvete, regionalna srečanja in konference, na katerih sodelujejo najrazličnejše interesne skupine, kot so parlamentarci, civilna družba in zasebni sektor,
  - H. ker so neusklajenost ciljev razvojne politike, ki jo na področju trgovine, naložb in kmetijstva zahteva Pogodba, ter špekulacije s cenami osnovnih proizvodov negativno vplivale na zmožnost najmanj razvitih držav za trajnostni razvoj,
  - I. ker kljub temu, da je kmetijstvo osnova gospodarstev številnih najmanj razvitih držav in predstavlja do 90 % delovne sile, je zanesljiva preskrba s hrano ogrožena,
  - J. ker je razvoj skupen izziv za razvite države, ki imajo odgovornost in dolžnost pomagati državam v razvoju na njihovi poti iz revščine,
  - K. ker so države v razvoju najbolj odgovorne za lasten razvoj z oblikovanjem in izvajanjem ustreznih politik ter dobrim vodenjem, kar bo njihovo prebivalstvo rešilo revščine,
  - L. ker so demokratična oblast, spoštovanje človekovih pravic in večji poudarek na reševanju konfliktov, gradnji miru in vzpostavljanju državne strukture nujno potrebni za gladek prehod od nestabilnosti k miru in varnosti ter za podporo trajnostnim in vključujočim institucijam,
1. meni, da bi morala biti četrta konferenca o najmanj razvitih državah usmerjena v rezultate, z jasnimi kazalniki in ciljem zmanjšati število teh držav za polovico do leta 2020, na podlagi učinkovitih in preglednih mehanizmov spremljanja in nadaljnjega ukrepanja;
  2. poziva mednarodno skupnost, naj izpolni svoje obveznosti in si še naprej prizadeva doseči cilj za uradno razvojno pomoč, ki znaša od 0,15 % do 0,20 % BND za najmanj razvite države, predvsem z uporabo domačih virov, dopoljenih z inovativnimi mehanizmi financiranja, v katerih sodelujejo javni in zasebni partnerji, mednarodne finančne institucije in denarne finančne institucije; poziva razvojne partnerje, naj v celoti izvajajo pariško deklaracijo o učinkovitosti pomoči in akcijski program iz Akre; to so seveda minimalne želje, in četudi bodo doseženi vsi cilji, bo potrebnih še precej sredstev za boj proti revščini ter za izboljšanje standardov na področju zdravstva in izobraževanja za revne po svetu;
  3. poziva EU in države članice, naj na četrti konferenci o najmanj razvitih državah razpravljajo o uvedbi inovativnih mehanizmov razvojnega financiranja, kot je na primer

davek na finančne transakcije; poudarja, da je treba obveznosti uradne razvojne pomoči in inovativne finančne mehanizme obravnavati kot bistvene in dopolnilne v boju proti revščini;

4. opozarja, da je treba dati prednost zanesljivi preskrbi s hrano, gradnji proizvodnih zmogljivosti v kmetijstvu, industriji, storitvenem sektorju in infrastrukturi, pa tudi vključujoči gospodarski rasti, dostopu do tehnologij ter človekovemu in družbenemu razvoju v najmanj razvitih državah;
5. poziva EU in druge razvite države, naj odstranijo strukturne ovire, ki najmanj razvitim državam preprečujejo, da bi zadostile temeljnim potrebam po trajnostnem razvoju, in sicer z reformo mednarodne ekonomske ureditve, ki bo obsegala: reformo STO, ureditev mednarodne trgovine, ki bo vzpostavila zavezujoč mehanizem za preprečevanje nezakonitega bega kapitala in davčnih utaj v najmanj razvitih državah, ter uvedbo politike za zagotavljanje popolne preglednosti pri mednarodnih finančnih transakcijah;
6. opozarja, da je treba prispevati k razvoju davčnih sistemov in dobrega upravljanja davčnih zadev v najmanj razvitih državah; poziva EU in mednarodno skupnost nasploh, naj od podjetij, ki vlagajo in delujejo v državah v razvoju, zahteva ustrezno preglednost, vključno s poročanjem o plačilu davka na nacionalni ravni in za posamezen projekt;
7. poziva k uvedbi poštenih in pravičnih trgovinskih pravil ter izvajanju enotne politike pri številnih gospodarskih, družbenih in okoljskih vprašanjih za trajnostni razvoj;
8. poziva k sprejetju učinkovitih ukrepov glede cenovne nestabilnosti in cenovne preglednosti, urejenih finančnih trgov ter zaščite in upravljanja ranljivosti najmanj razvitih držav;
9. opozarja, da je treba povečati zmogljivost najmanj razvitih držav pri soočanju s posledicami podnebnih sprememb s spodbujanjem prenosa tehnologij, stopnjevanjem ukrepanja v skladu s prilagoditvenim okvirom iz Cancuna in z okoljsko trajnostno politiko v skladu s sporazumom iz Københavna;
10. znova ponavlja, da je načelo univerzalnosti človekovih pravic in nediskriminacije temelj, na podlagi katerega je mogoče izboljšati legitimno demokratično vodenje in politični dialog v najmanj razvitih državah;
11. meni, da je treba izid vrhovnega srečanja o razvojnih ciljih tisočletja septembra 2010 uporabiti kot okvir za hitrejše izkoreninjanje revščine;
12. poziva k odpisu dolgov najmanj razvitih držav;
13. vztraja, da bi se morala četrta konferenca o najmanj razvitih državah osredotočiti na skladno razvojno politiko, ki bo obsegala področje trgovine in razvojnega sodelovanja, podnebnih sprememb, prometa, energije, zanesljive preskrbe s hrano, migracij ter skupne kmetijske in ribiške politike;
14. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.